

Nr 131.

Av herr **Olofsson** i Digernäs, *angående föreskrifter beträffande lunch- eller frukosttid för statens tjänstemän.*

Då genom riksdagens beslut arbetstid för herrar tjänstemän i statens verk och inrättningar är bestämd till viss tid, borde också lunch- eller frukosttiden vara föreskriven till viss tid. Att så ej är förorsakar mången gång stort besvär och mycken tidsspillan, särskilt för den, som bor på landet.

Man kommer in till staden, där de flesta tjänstemännen ha sina befattningar, och söker t. ex. tjänstemannen herr A. i länsstyrelsen kl. 11 f. m. och frågar en vaktmästare, om herr A. träffas. Vaktmästaren svarar: Han har gått till lunch. Samme man har ett ärende till skogsvårdsstyrelsen (klockan är snart 12) och frågar: Träffas ordföranden? Svaret blir: Nej, han är för tillfället inte inne, han har gått för att äta frukost. Samme person har ett ärende till landsfiskalen, och som han nu är i samma stadsdel, där fiskalen bor, så skyndar han upp till honom och frågar en herre: Träffas fiskalen? och får till svar: Inte just nu, men han kommer snart. Han håller på och äter lunch. Klockan är nu snart 1 e. m. Personen i fråga har inte tid att vänta utan måste framför allt träffa den där tjänstemannen i länsstyrelsen, som han först sökte, och skyndar tillbaka till länsresidenset och frågar igen, om tjänstemannen herr A. träffas, men nu får han till svar, att herr A. har gått till banken. Han sitter i styrelsen där.

Så kan det gå för en landsbo, som har flera ärenden att uträtta och därtill har ett stycke väg till staden. Ja, han kan få hålla på ännu längre. Det finns tjänstemän, som inte äta lunch förrän mellan klockan 1 och 2 e. m.

Ovan relaterade förhållande råder likaså inom handelsbranschen och en mångfald andra näringar, ett oskick, som även där borde rättas, men som torde bli mycket svårare att rätta till, än då det gäller statens egna tjänstemän. Det är dock att hoppas, att om staten i detta stycke går före med ett gott exempel, så skall principen bli erkänd och följas av alla, som ha en smula ordningssinne. Lunchtiden borde vara mellan klockan 12 och 1 eller 1 och 2, så att man visste, när man i regel kunde träffa en tjänsteman på arbetsrummet.

Jag får därför vördsamt hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla det Kungl. Maj:t i nåder toge berörda fråga i övervägande och i kungl. förordning utfärdade sådana bestämmelser, vartill denna motion syftar.

Stockholm den 18 januari 1930.

Johan Olofsson.

